

var altså et af de negative elementer, man kunne fremføre ved orlovsordningerne, at de var den direkte vej her og nu til at fremme en lang række flaskehalse.

Et lignende synspunkt har økonomiministeren gjort sig til talsmand for i Aktuelt i dag. Jeg synes, det er topmålet af uforskammethed over for 800.000 arbejdsløse, der i årets løb har været berørt af ledighed. Hvor går grænsen, må man spørge? Hvor er regeringens magiske arbejdsløshedstal? Er 300.000 på årsplan passende? Lutter katastrofen eller flaskehalsene lige om hjørnet, hvis vi kommer under det tal, eller hvad er man ude på? Forestiller man sig i fuldt alvor, at orlovsordningerne kommer til at fremme den udvikling? Økonomiministeren hævder, at økonomien i orlovsordningerne skrider, hvis beskæftigelsen er stigende. Jamen det holder jo ikke en meter. Jeg ved ikke, hvor meget arbejde der er for perlehøns, men der er i hvert fald logik i at sige, at hvis en arbejdsfør person får orlov, så skal den pågældendes arbejde udføres af en anden, og enten fører det til genbesættelse, og det er jo fint, eller også viser det sig, at det pågældende arbejde var overflødig, og så bliver der ikke genbesættelse. Men så må man jo formode, at alternativet til orloven ville have været en fyrring. Ingen virksomhed har jo i længden overflødig personale ansat.

Der er altså i orlovsordningerne alene tale om en omfordeling, ikke om et merforbrug. Derfor er loven om orlovsforringelser helt overflødig, også i et finanslovforlig. Der kan derfor være grund til at søge efter den skjulte dagsorden. Regeringen, herunder især Socialdemokratiet, har naturligvis ønsket gennem et forlig med de borgerlige at skaffe sig et værn mod de protester fra sit eget bagland over for forringelserne, som den selv aktivt har ønsket, og det har de borgerlige velvilligt stillet op til.

Det har været fremført, at hvis de orlovsordninger nu er så populære, kan man jo bare indføre dem i overenskomsterne, men nu forholder det sig jo altså sådan, at der ikke er nogen, der fører overenskomstforhandlinger for de arbejdsløse.

Jeg indrømmer, at jeg på dette sted sådan set havde tænkt mig at rose regeringen for, at man ved indførelse af orlovsordningerne havde set den sammenhæng, der er mellem at sikre de ansatte et pusterum i arbejdslivet og samtidig sikre bedre mulighed for beskæftigelsen for de mennesker, for hvem arbejdsmarkedet ikke står til rådighed. Nu viser det sig så gennem denne de-

bat, at det åbenbart var det berømte korn, som en blind høne kan finde. Det fremgår jo tydeligt, at regeringen ikke har haft nogen særlige ønsker om at sikre beskæftigelse med sit forslag. Orlovsordningerne har været for succesfyldte, så nu skal de beskæres; der er ingen tvivl om det. Antallet af orlovsansøgninger vil gå ned og kraftigt ned endda, og antallet af personer, der dermed kommer i beskæftigelse, vil selvfølgelig også gå ned.

Det tydeligste eksempel på regeringens ønsker ses i den ændring i sabbatorloven, der er blevet resultatet af forliget: ikke at spare penge, tværtimod, hver gang nogle går på sabbatorlov, spares der penge på finansloven, ikke at tækkes arbejdsgiverne, ikke at sikre en bedre beskæftigelse, men alene at forhindre de 4 pct. af sabbatorloven, der er sat i værk kollektivt for at sikre en øget beskæftigelse, alene for at forhindre dem sikrer man ændringerne. På den måde har regeringen og forligspartierne på meget instruktiv vis demonstreret, at den udviser en langt ringere forståelse for og især ansvarlighed over for de arbejdsløses vilkår end de århusianske skraldemænd.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror, at hvis man skal citere og dermed skaffe sig legitimitet til at bruge bandeord, så skal man også sige, hvor citatet er fra, og det er altså Thomas Nielsen, der her er citeret.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må sige til fru Jette Gottlieb, som trak den diskussion frem, vi havde i sidste uge: Der var én ting, man glemte i sidste uge – men der var vi de pæne, for vi ville ikke ind og tale om substansen, for det vidste vi jo at vi skulle i dag – og det var, at 100 pct. er mere end 80 pct., og når man taler om alt det dér, der vil ske omkring orlovsansøgningerne, antallet, der vil gå ned, så mener vi faktisk, at vi har fået styrket jobrotationsordningerne ved at fastholde uddannelsesorloven på de 100 pct., og vi mener faktisk også, at erhvervslivet har kraftigt brug for det. Så jeg mener nok, at det er sådan lidt af et – ja, hvad skal man kalde det – angreb på befolkningens ønsker om orlov, at man ud fra en samlet vurdering kan nå frem til, at det her vil betyde noget negativt. Jeg har ikke helt den opfattelse.